

Aysel Nəsirzadə

Hardadı o
quş civiltilləriylə
açılan səhər?
Günəş doğmadan öncə,
insanlar oyanmadan,
düşmədən xəyallarımın üstünə
boz-bulanıq kölgələr.

Bəxtinə düşən deyiləm

...gözlərin sisli orman,
gözlərin bulanıq çay.
...Mən-üfûqde batan Günəş,
Sən-təzəcə doğulan Ay.

...vaxtsız gələn qonağım,
vaxtına düşən deyiləm.
...mən özgənin qismətiyəm,
bəxtinə düşən deyiləm.

...əlimdən mədət ummasın
yanağından axan yaşlar.
...durma yolumun üstündə,
yolumun öz yoldaşı var.

Ruh, sevdalı göylərə

...ölümlə yaşam arası

incə bir cizgide
yeriyir insan.

...gözləri arkada,
ayaqları öndə.
Əl uzadır sevinçə,
yenik düşür kədəre.

Vücutuna yer talib,
ruh-sevdalı göylərə.